

МѢСЯ СЕПТЕМВРІА
ВЪ КЪ-Й ДЕНЬ.

СЛУЖБА ПРѢБНОМУ
ОЦУ НАШЕМУ ДАВІДУ
[БЫВШЕМУ КНЗЮ
СЕРБСКОМУ ДИМИТРІЮ,
СЫНУ ВУКАНОВУ,
ВНУКУ НЕМАНИНУ].

ПРЕПО

ДОБНИ

ДА
В
И
Д

Н
С
М
А
Н
Ъ

**МѢЯ СЕПТЕМВРІЯ ВЪ 14-Й ДЕНЬ.
ПАМЯТЬ ПРѢБНАГО ОЦА НАШЕГО ДАВІДА
[БЫШАГО КНѢЗЯ СЕРБСКАГО ДИМИТРІА,
СЫНА ВУКАНОВА, ВНУКА НЕМАНИНА].*1**

НА [ВЕЛИЦѢЙ] ВЕЧЕРНИ.

На Гдѣ, воѡбѣхъ: стѣхѣры, гласъ ѧ.

Пѣ: Всехвальнѣи мѡченицы:

Оче давиде, прѣбне, * ѿ млнства хрѣта бѣа вседѡшнѡ возлюбѣвѡ, * и
тогоѡ блгоуе ѡго на рамо своѡ воспрѣавѡ: * всѡ краснаѡ мѣра сегѡ
превѣдѣлѡ ѣсѣ, * и желѣеомѡ хрѣтѡ, тѡцѣательнѡ оустремѣлѡ ѣсѣ, *
всѡкъ трдѡз и подвигѡ нелѣностнѡ совершѡлѡ. * тогоѡ молѣ, всеблженне, *
и намѡ почитѡюцымѡ свѣтлѡю памѡть твоѡю, * дѡхомѡ не оунывѡти и
тѣломѡ не разслабѣти.

Оче давиде, преблженне, * златоткѡннѡѡ кнѣжескѡѡ оуѡрѡды ѡкѡ
рѡбенца совлѣклѡ ѣсѣ, * и въ монашескѡю рѣзѡ радостнѡ ѡвлѣклѡ
ѣсѣ, * врсѣеннаѡ превѣдѣвѡ, вѣчнаѡ прѡверѣлѡ ѣсѣ. * сегѡ ради и намѡ
хѡдѣйшымѡ испросѣ, бѡгодѡхнѡвенне, * въ небеснѡѡ ѡвлѣцисѡ * и блѣзѡ
гдѡ прѣснѡ водворѡтисѡ.

Оче давиде, бѡмѡдре, * оуцѡѡ своѡмѡ вѡканѡ въ братѡборствѣ не
слѣдовѡлѡ ѣсѣ: * всѡкъ матѣжѡ и нестроѣнѣе возненавѣдѣвѡ, *
ѡкѡ и винѡвнаго ѡмѡ, врагѡ спсѣнѣѡ рѡда члѡвѣческагѡ: * оуѡстѡвѡ твоѡмѡ
оу гдѡ мѣра взыскѡлѡ ѣсѣ, * и враждѡюцымѡ оуцѡѡ и стрѣѡю хрѣтѣанскагѡ
смирѣнѡѡ просѣлѡ ѣсѣ. * тѣмѡже и намѡ во ѡбѡстоѡнѣи ѡцѡымѡ, * мѣра
дѡшевнагѡ и блгѡстѡѡнѣѡ держѡвнагѡ оу гдѡ ѡцѣи. **Слѡва, гласъ 5:**

1 тропар и кондак саставлѣни 23. септембра (6. октобра) 2014. г. – дан уочи спомена преподѡбногѡ – пре 9 сѡти, три стѣхирѣ – током данѡ, акрѡстѣх Канѡнѡ – смишлѣн, а 1. Пѣсѡм Канѡнѡ – запѡчета. Акрѡстѣх канѡнѡ изменѣн, Канѡн и Свѣтилѣн завршѣни 10. августѡ 2015. г. у 1. редакциѡи.

МАНАСТИР ДАВИДОВИЦА.

Задужбина Д(и)митр(и)а Немањића, најмлађег Вукановог сина, која је по његовом монашком имену Давид добила име Давидовица. Налази се на обронцима планине Јадовник, недалеко од Пријепоља, у југоисточној Србији. Манастир је изграђен 1281. (1282.) године, а црква је посвећена Богојављењу.

СПОМЕН СВЕТОГ ДАВИДА, КНЕЗА СРПСКОГ Д(И)МИТР(И)А НЕМАЊИЋА.*³

Најмлађи син Вуканов, унук Немањин. Саградио манастир у Бродареву на Лиму где се и сам замонашио добивши: име Давид. Путовао је на поклоништво у свети град Јерусалим. Мирно се упокојио [око 1286. г.] у Господу, и од Њега прослављен као чудотворац.

³* преузето из „Житија светих“ за месец септембар преп. Јустина (Поповића), стр. 462.

